

Villakhiired liivavanni võtmas.

Kui puuri panna jooksuratas, peaks see kindlasti olema ühtlase pinnaga, sest võrest valmistatud jooksurataste puhul on oht vigastada jalga või saba. Ka peab jooksuratas olema piisavalt suur, et villakhiir mugavalt sinna sisse mahuks.

Kontrollige ratast regulaarselt, sest kui seda sageli kasutada, võivad ratta kinnituskohad läbi kulu- da ja ratas poole jooksu ajal laguneda.

Puuri võib panna ka õunapu- u-, pirnipu- u- , vahtra- või pajuoksi, mida on mõnus nährida ja mööda puuri tassida. Soolakivi ja mine- raalikiivi pakuvad tegevust ja va- rustavad mineraalidega. Lisaks võib puuri seinale kinnitada riiu- leid, mida mööda hüpelda.

Villakhiired on parajad mürgel- dised ja võivad vigastada oma jalgu kõi- kvõimalike võrede, kaasa arva- tud puuriseinte vahel. Et vigastuste võimalust vähendada, tuleks välti- da võrest riiuleid, vahekorru- seid ja jooksurattaid.

Kui villakhiirt aeg-ajalt tup- pa lahtiselt jooksma lasta, eemal- dage riiulitelt kõik lahtised asjad, pange ära toataimed, peitke elek- trijuhtmed, ja juhul kui loomal on juurdepääs tualettruumile, pange WC-poti kaas kindlasti kinni! Ilm- selgelt peaks keegi lahtiselt jooks- val villakhiirel silma peal hoidma.

Üks või mitu villakhiirt

Looduses elavad villakhiired suures perekoloonias. Kodus peetav villak- hiir saab hakkama ka üksi, kui te- maga piisavalt tegelda. Arglikumad

loomad peaksidki elama üksi, sest seltsilisest võib terrorist saada.

Kui plaanite mitut looma võt- ta, arvestage sellega, et kaks eri soost looma hakkavad paljune- ma. Iseenesest on villakhiirte lap- sed imearmsad, aga neile tuleb kor- ralik kodu leida. Lisaks võib ema- ne villakhiir pärast poegimist kohe uuesti tiinestuda ja pidev poegimi- ne kurnab tema organismi.

Isastest villakhiirtest sobivad töö- näoliselt hästi kokku isa ja poeg või kaks venda, emastest ema ja tütar või kaks õde. Kokku võivad sobida ka kaks erj pesakondadest villak- hiirt, kuid sel juhul tuleb alustada põhjalikust tutvustamisest. Selleks eraldatakse nad esialgu võrest va- heseinaga ja jälgitakse, kuidas nad omavahel läbi saavad. Alles siis, kui on kindel, et kumbki teise suhtes agressiivne ei ole, võib neid esialgu võõral territooriumil kokku lasta ja hea sobivuse korral aja jooksul sa- masse puuri paigutada.

Kahjuks on alati võimalus, et kaks villakhiirt kunagi omavahel läbi saama ei hakka – nad võivad teineteist tõsiselt vigastada või isegi tappa. Üksiku villakhiire parimaks kaaslaseliseks jääb pehme mänguloom.

Toidulaua hambaid kulutav toit

Villakhiire hambad kasvavad kogu aeg, seega vajab villakhiir toitu, mis tema hambaid kulutab, ja kõige pa- rem hambaid kulutav toit on hein. Pealekauba on hein villakhiirele ka suurepärase ajaviide.

Tšintšilja heinale kehtivad sa- mad nõuded mis küüliku ja meri-

sea omale – see peab olema värske ja kvaliteetne ning saadaval piisa- vas koguses.

Heinale lisaks andke villakhiir- tele mõeldud kuivtoitu. Eelista- ma peaks sellist, kus kõik graanu- lid on ühesugused – nii saab villak- hiir kätte kõik vajalikud toitained.

Värskete aedviljade suhtes tun- dub olevat kaks koolkonda – ühed arvavad, et mingil juhul ei tohiks anda ja teised arvavad, et igal ju- hul peaks andma. Mina soovitsin valida kuldse kesktee ehk siis anda, aga möödult.

Villakhiirele sobivad samad aed- viljad mis meriseale, lisaks võib vä- heses koguses anda viinamarju, sõstraid, maasikaid, kirsse (ilma ki- videta), kuid puuviljad on siiski pi- gem maiustuseks. Väikeses koguses (mõnedel andmetel 1–2 tk, teistel kuni 1 triiki teelusikatäis päevas) võib anda rosinaid, päevalilleseem- neid ja pähkleid. Maiustuseks sobi- vad ka kuivatatud puuviljad, näi- teks õun ja pirn. Suure suhkru- sialdusega puuvilju aga vältige.

Kohelda ettevaatlikult

Väikest villakhiirt tuleks harjuta- da kättevõtmisega, samuti pere- rahva häälte ja koduste helidega. Villakhiire puhul on oluline tea- da, et tema saba on tema päästeva- hend. Kui põgenevat villakhiirt sa- bast haarata, jääb haarajale pihku ainult saba. Uut saba villakhiirele aga ei kasva.

Kasvandustes tõstetakse villak- hiirt keha lähedalt sabajuurest kin- ni hoides. Lemmiklooma tõstes võib tagakeha hoidva käe sõrme- dega kindluse mõttes sabajuurest toetada, kuid tõsta võiks siiski roh- kem nagu merisiga (või kutsikat või kassipoega).

Peale saba võib villakhiir ehma- tuse korral ka karvatuuste seljast visata. See karv kasvab aja jooksul tagasi.

Mida rohkem villakhiirega su- helda, seda rohkem suhtleb ta vas- tu. Villakhiire kohta kehtib sama mis kõigi teiste lemmikloomade puhul – õppige oma looma tunda- ma ninast sabaotsani. Ja kui vähegi on kahtlus, et villakhiir ei käitu nii nagu tavaliselt, helistage loomaar- stile! Mida kiiremini looma haiguse- le jaole saab, seda suurem on loo- tus ka haigusest võitu saada.

SILVIA M. SELIRAND

Billy loomakliiniku loomaarst